

Justitsministeren (Lene Espersen):

Det vil jeg da meget gerne komme med en positiv tilkendegivelse over for.

Kl. 18.00

Det nytter ikke noget, at vi laver lovgivning her i Folketinget, hvis de mennesker, der skal anvende den efterfølgende, ikke aner, hvordan lovgivningen er, så jeg er absolut positivt indstillet over for, at vi sikrer os, at det, vi vedtager herinde, og som har ret store konsekvensændringer, også foreligger i en form, der er lettilgængelig, og at den tilgår de steder, som arbejder med børn eller med kriminalitet og problemer i det daglige. Så der er en positiv tilkendegivelse over for det, fru Sandy Brinck efterspurgte.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Pernille Rosenkrantz-Theil som ordfører i anden runde, og det er maksimalt 3 minutter.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg troede ikke, jeg kunne nå at melde tilbage på det ene minut, så derfor tog jeg anden ordførerrunde.

Angående det, ministeren siger om fiktive billeder, skal jeg understrege, at Enhedslisten under ingen omstændigheder ønsker, at der skal komme en masse fiktiv børnepornografi væltende ud over samfundet – overhovedet ikke! Det mener vi er lige så slemt, som ministeren mener, men det skal selvfølgelig understreges, at det ikke i direkte forstand går ud over nogen børn, og derfor er det ikke noget værn.

Jeg forstod på ministeren, at ministeren mente, at det gik ud over nogle børn, og det kunne vi ikke være med til, og derfor blev vi nødt til at lave nogle regelændringer. Det går ikke ud over børn. Der er nogle, der har siddet og animeret nogle ting, og det vil sige, at i første omgang er der ikke noget direkte offer. Offeret dukker først op i anden omgang, altså ved den påvirkning, der er af, at børnepornografien finder sted som en fiktiv ting.

Enhedslistens indvendig er altså ikke, at vi ikke ønsker regler, men at der skal være en skarp definition. Det, der er vores bekymring, er, at enten kan en kunstner misforstås som værende børnepornograf, eller omvendt: at en børnepornograf kan gemme sig under reglerne for, hvad der er fiktive billeder af børnepornografi, og hvad der er kunst. Definitionen er altså simpelt hen ikke skarp nok. Det er min kritik, så det er altså ikke et spørgsmål om, at Enhedslisten

ikke ønsker regler på området, som jeg synes det blev lidt indikeret.

Vedrørende internationalt samarbejde føler jeg mig også en anelse misforstået. Jeg sagde i min ordførertale, at Enhedslisten ikke bare ønsker et internationalt samarbejde, men også et internationalt politisamarbejde på området, fordi det er et grænseoverskridende problem. Jeg bemærkede blot, at Enhedslisten ikke ønsker at importere andre landes bornerte sexmoral, hverken generelt eller i vores lovgivning. Her hentyder jeg bl.a. til, at der er meget, meget store forskelle i de europæiske lande på, hvordan man opfatter nøgenhed. Hvis ministeren selv har prøvet at ligge topløs på en italiensk strand, tror jeg, hun kan nikke genkendende til, hvor store forskellene er mellem sexmoralen og opfattelsen af nøgenhed i Europa. Det var blot min bemærkning.

Lige til sidst: Den 17-årige, som vi taler om, er over den seksuelle lavalder, men er blot ikke myndig. Men det kan være, det bare var en fortællelse i ministerens besvarelse.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg takker for præciseringen fra fru Pernille Rosenkrantz-Theil.

Jeg tror ikke, at Enhedslistens ordfører var her, da jeg indledte mine bemærkninger, for da sagde jeg, at jeg var klar over, at alle her sådan set havde en fælles interesse, men at det også er vigtigt, at vi gør vores lovgivningsarbejde grundigt.

Jeg vil ikke komme ind på ferieminder fra Italien under behandlingen af dette lovforslag; der til er sagen nok for alvorlig, og det kunne måske godt fremkalde smil på alles læber. Men jeg vil dog sige én ting, og det drejer sig om de computerbaserede billeder.

Jeg synes, det meget ubehagelige er, at fru Pernille Rosenkrantz-Theil sagde, at her er det jo ikke børn, det går ud over. Det var en formulering a la, at det ikke går ud over børn. Men problemstillingen er jo, at man forsøger at omgå det regelsæt, der allerede i dag er om børnepornografi, ved at benytte barnet til den børnepornografiske fremstilling. Så distribuerer man ikke det virkelige billede, men bruger computeranimation til at lave en gengivelse af det, man distribuerer. Det vil altså sige, at der har været et virkeligt barn involveret i gengivelsen af billedet, og det er det, vi nu forsøger at få kriminaliseret.